

หลวงพ่อดุดตมะ เป็นพระภิกษุชาวมอญ ที่มาจำพรรษาในประเทศไทย เป็นพระที่มีความสมณะ มักน้อยรักสันโดษ เคร่งครัดในพระธรรมวินัย มีเมตตาธรรมและกรุณาธรรมสูงส่ง เป็นที่เคารพเลื่อมใสของพุทธศาสนิกชนทุกเชื้อชาติทั้ง ไทย จีน มอญ พม่า ชาวเขา ฯลฯ ท่านเป็นผู้สร้าง วัดวังแก้วเวการาม จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของชาวพุทธทั้งหลาย

พระราชอุดมมงคล (หลวงพ่อดุดตมะ)

เขียนภาษาไทย และรักษาโรคภัยไข้เจ็บแก่ชาวบ้าน เมื่อออกพรรษา ท่านจึงออกธุดงค์ไปยังทองผาภูมิ และสังขละบุรี จนปี พ.ศ.2500 ท่านได้มาปักกลด ณ วัดเก่าแก่กรร้างแห่งหนึ่งชื่อ "วัดวังกะ" และเริ่มบูรณปฏิสังขรณ์ โดยได้รับการร่วม

เหรียญปั๊มรูปเหมือน หลวงพ่อดุดตมะปี 2511

แรงร่วมใจจากชาวไทย ชาวมอญ และบรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่ทราบข่าวจนสำเร็จดูล่วงเป็น "วัดวังแก้วเวการาม"

จากนั้นกิตติศัพท์และชื่อเสียงของหลวงพ่อดุดตมะก็เป็นที่เลื่องลือขจรไกล ได้รับการถวายสัญญาชาติไทยและได้รับสมณศักดิ์เป็นพระครูชั้นตรีที่ พระครูอุดมสิทธิธราจารย์ ปี พ.ศ.2512 ได้รับการแต่งตั้งเป็นพระครูชั้นโทฝ่ายวิปัสสนากรรมฐาน และแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดวังแก้วเวการาม และได้รับการเลื่อนสมณศักดิ์เรื่อยมา ท่านมรณภาพในปี พ.ศ.2550 สิริอายุ 96 ปี 76 พรรษา

วัดอุดมมงคลของท่านล้วนโด่งดังเป็นที่แสวงหา มีทั้ง ถูกปล้นค่า พระผง ฯลฯ โดยเฉพาะ เหรียญปั๊มรูปเหมือนรุ่นแรก ปี 2511 ซึ่งทางวัดเป็นผู้จัดสร้างนั้น เป็นที่นิยมอย่างสูง หาดูหาเข้ายากมาก ลักษณะเป็นเหรียญกลม หูเชื่อม ยกขอบหน้าหลัง เนื้อทองแดง ด้านหน้าเป็นรูปเหมือนหลวงพ่อดุดตมะครึ่งองค์ จารึกอักษรไทย "หลวงพ่อดุดตมะ" ส่วนด้านหลัง เป็นรูปพระเจดีย์ 3 องค์ ด้านบนเป็นอักษรขอม ด้านล่างมีอักษรไทยว่า "กาญจนบุรี" และระบุปีที่สร้างคือ "๒๕๑๑" ครับผม

พระอุดมสังวรเถระ หรือ หลวงพ่อดุดตมะ เป็นชาวมอญ เกิดเมื่อปี พ.ศ.2454 ที่หมู่บ้านโมกกะเนียง อำเภอเย จังหวัดมะละแหม่ง (ปัจจุบันเป็นประเทศพม่า) เดิมชื่อ "เอหม่อง" ในวัยเยาว์เล่าเรียนอักษรรามัญและพม่ากับพระสงฆ์ที่วัดโมกกะเนียง อายุได้ 19 ปี บวชเป็นสามเณร ณ วัดโมกกะเนียง โดยมีพระเกตุมาลาเป็นพระอุปัชฌาย์ ศึกษาพระปริยัติธรรมและภาษาบาลี จนสอบได้นักธรรมตรีและโท ในปี พ.ศ.2474 อายุครบบรรพชาจึงอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ณ วัดเกลสาละ โดยมีพระเกตุมาลา เป็นพระอุปัชฌาย์ พระนันทสารโ เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และ พระวิสารถ เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับฉายาตามภาษาบทรว่า "อุตตโม" จากนั้นศึกษาเล่าเรียนจนสอบได้เปรียญ 8 ประโยค

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ท่านเริ่มออกธุดงค์วัตร ศึกษาและฝึกฝนวิปัสสนากรรมฐานไปตามสถานที่ต่างๆ แสวงหาวิเวกและฮึดธรรมะเป็นสรณะสูงสุดอันเป็นหนทางแห่งการหลุดพ้น ท่านเดินทางข้ามแม่น้ำสาละวินเข้าสู่ประเทศไทยทางจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในปี พ.ศ.2486 ได้พบหลวงปู่แหวน สุจิณโณ ที่อำเภอแม่สะเรียง ปี พ.ศ.2490 จำพรรษาอยู่ที่วัดปรังกาสี อำเภอทองผาภูมิ อยู่ 1 พรรษา จากนั้นเดินทางต่อมายังจังหวัดราชบุรีเพื่อเยี่ยมชาวมอญในถิ่นนั้น และจำพรรษาที่วัดเกาะ อำเภอโพธาราม เริ่มฝึกพูด อ่าน